

397 Romae apud S. Paulum OMNES praeter ALCIATVM qui dat sine loci indicatione. Eo venisse ex Ostia non certum, sed probabile est (cf. quae adnotavimus ad n. 88) maxime propter seviratum Augustalem (v. 2).

L · NVMISIO · L · LIB · AGATHEMERO
SEVIRO · AVG VSTALI
NEGOTIATORI · EX · HISPANIA · CITERIORE
ET · NVMISIAE · L · LIB · MERCATILLAE
5 V X O R I · EX · T E S T A M E N T O
ITA · VT · IS · CAVERAT · FACTVM · HS · C
ARBITRATV · NVMISIAE MERCATILLAE · VXORIS
C · NVMISIVS · C · F · SVC · SEVERVS
VIX · AN · XII · MENS · VII · D · XIIIX
10 C · NVMISIVS · PARDALAS · ET · NVMISIA
EuPRAXIA · FILIO · CARISSIMO

Ab eodem exemplo pendent codex Redianus f. 35'; codices Iucundiani rec. 3 (cod. Cicognae f. 32'); Magl. 28, 34 f. 115a'; Pighius Berol. f. 25 e libro cardinalis S. Crucis); Piccart n. 101 apud Reinesium ep. ad Hoffmannum et Rupertum p. 337 (inde repetivit Reinesius synt. 11, 35); Alciatus Feae f. 94.

Antiqua versuum distributio ignoratur. — Varias lectiones adposui Rediani Magliabechiani (cum Cicognanum non habeam plene conlatum) Piccarti. — 3 ISPANIA Magl. — 6 scr. HS-C. — 7 HVMISIA Red. — 8. 10 G pro c dant Red. Picc. — 11 EVPRAXIA Picc., EPRAXIA reliqui.

400 basis magna marmorea. Ostiae rep. anno 1803, inde translata Romam primum in aedes Quirinales, deinde in museum Vaticanum, ubi extat (*Galleria lapidaria* a sinistra intrantis).

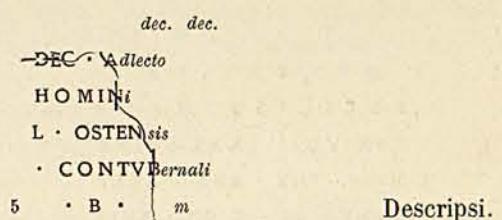
Q · P L O T I O · Q · F I L
Q V I R · R O M A N O
E Q V O · P V B L I C O · E X O R N
A · D I V O · H A D R I A N O
urceus 5 AED · F L A M · R O M · E T · A V G patera
F L A M I N I · D I V I · T I T I
H V I C · D E C V R I O N E S
S T A T V A M · P V B L I C E · P O N E N D
D E C R E V E R V N T
10 P L O T I V S · N I G E R · P A T E R · H O N O R E · V S V S
D E S V O · P O S V I T · L · D · D · D

in latere intuentibus sinistro:

D E D I C · X VI · K · A P R
T · H O E N I O S E V E R O COS 17 Mart.
M · P E D V C A E O P R I S C I N O 141

Descripsit Henzen, recognovi ipse. Notitia ms. rerum antiquarum a Petrinio inter annos 1801 et 1804 effosarum; Fea fast. n. 27 cf. p. LI; Henzen syll. n. 7174.

398 Ostiae in museo.

399 Ostiae rep. anno 1856 nella via dei sepolcri ante portam Romanam visc. de fragmento maiore, nunc ambo fragmenta coniuncta extant Ostiae in museo.

P L A R I A E Q · F · V E R A E · F L A M I N I C A E
— D I V A E · A V G · M A T R I · A · E G R I L I · P L A R I A N I
P A T R I S · P · C C O S

Descripti. Fragmentum maius exhibit C. L. Visconti ms., qui descripsit mense Iunio 1856, ann. inst. arch. 1859 p. 238, act. Arcad. nov. ser. vol. 13 (1859) p. 100, vol. 52 (1867) p. 177; P. H. Visconti inscr. Ost. IV n. 38, V n. 44, VI n. 24.

Plariae Q. f. Verae, flaminicae d[i]vae Aug(ustae), matri A. Egrili Plariani, patris p(atroni) c(oloniae) co(n)sulis. Plaria Q. f. Vera flaminica divae Augustae nescio qua parentela coniuncta fuit cum Arria L. f. Plaria Vera Priscilla flaminica, uxore M'. Acili Glabronis consulis, cuius est titulus Pisaurensis editus a Grutero 1024, 1 et ab Oliviero marm. Pisaur. n. XXXII. Indicavit titulum Pisaurensem C. L. Viscontius act. Arc. (vol. 52). — A. Egrilius Plarianus, pater p(atroni) c(oloniae) co(n)sulis videtur fuisse pater naturalis M. Acili A. f. Vot. Prisci Egrili Plariani (de quo cf. ad n. 155) qui fuit patronus coloniae teste titulo n. 72 et facile post praefecturam aerari potuit obtinere consulatum. Ipse A. Egrilius Plarianus fortasse non est diversus a Plariano qui memoratur inter patronos dendrophorum (supra n. 281) loco tertio, idemque memoratur supra n. 346 et infra n. 467. Praeterea O(lus) Aegrilius Plarianus est in titulo Parmensi huius corporis vol. XI n. 1075, Q. Egrilius Plarianus legatus proconsulis Africae vol. VIII n. 800. 1177.

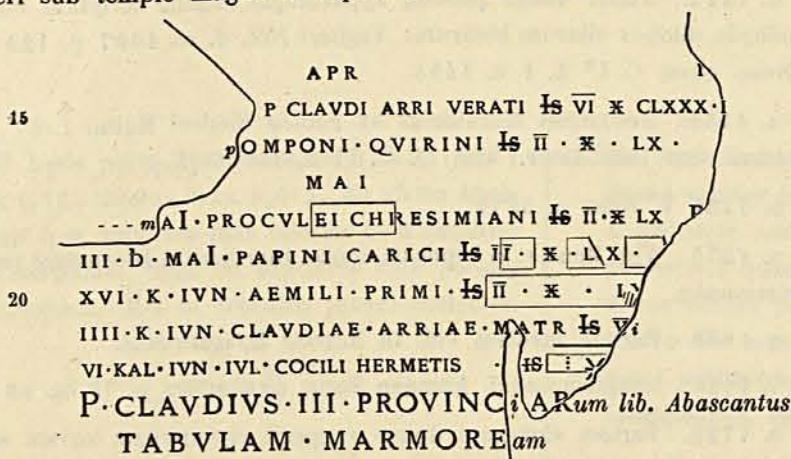
401 locum non indicant CODICES CYRIACANI. — Apud Scalamontium paulo ante praecedit inscriptio arcus Beneventani (vol. IX n. 1558); unde Beneventi collocatur apud FELICIANVM (Marc. f. 73, Veron. f. 102) et alias complures. — Romae in S. Maria de la Pace in ecclesia veteri rvc. (Veron. f. 13, Magl. f. 11). — Romae in palatio Capranicensi MAZOCHE.

D · · M
Q · P L O T I V S · Q · F
Q V I R · R O M A N V S
E X O R N A T V S · E Q V O · P V B L
5 H O N O R I B V S · F V N C T
I N C O L O N I A · O S T I E N S I
D E C E S S I T · S V P E R S T I T I B V S
P A R E N T I B V S

Primus descripsit Cyriacus. Vv. 4—3 refert Scalamontius in vita Cyriaci (cod. Tarvis. f. 106'); inde repetiverunt Felicianus Marc. f. 73, Ver. f. 102; Marcanova Bern. n. 310, Mut. f. 154 (ex hoc Ferrarinus Traiect. f. 83, Reg. f. 86; Muratori 1726, 17 e schedis Farnesiis, i. e. ex codice Neapolitano Scandiani descripto ex Ferrarini exemplo Regensi); cod. Redianus f. 117; Iucundus Ver. f. 157. Integrum exhibent codices Cyriacani Hamiltonianus nunc Berol. f. 113', Marcian. XIV, 124 f. 149', Vatic. 6875 f. 73', Parmensis f. 79, Altempsianus nunc Chis. f. 9. Pendent ex Cyriacanis ex exemplo Marciani et Vaticani simili Felicianus Marc. f. 79', Veron. f. 137 (inde Ferrarinus Traiect. f. 89' et Lilius Helmst. f. 111) et Marcanova Bern. n. 161, Mut. f. 65 et 80' (inde Iucundus Veron. f. 157', Magl. f. 127' et Apianus 103, 1); exemplo Parmensi et Altempsiano respondent Marcanova Bern. n. 174. 210. 310 et codex Redianus f. 28', item Lilius Helmst. f. 119 et Alciatus Feae f. 4' = Choler f. 59'. Post Cyriacum descripsit Iucundus Veron. f. 13, Magl. f. 11. Exhibet etiam Mazochi f. 71' (inde Grut. 454, 10).

Vv. divis. videtur servavisse Cyriaci codex Parm. — V. l. do exemplorum Cyriaci et Iucundi et Mazochii. — 1 om. Cyr. (Parm. et Alt.) et Iuc., D·M Cyr. (Hamilt. Marc. Vat., item apud Scalamontium), D·M·S Maz. — 4 PVB Cyr. (Hamilt. Marc. Vatic.), PVBL id. (Parm.) Iuc. Maz., PVBLI Cyr. (Alt.). — 5 FVNCTVS Cyr. (Marc. et Vatic.) Maz. — 6 C O L O N I A M H O S T I E N S I S Maz. — Apud Cyriacum (Marc. et Vatic.) et eos qui inde pendent ad titulum hunc adnectitur inscriptio M. Postumii Heliodori Benevento a quibusdam attributa sed potius urbana (cf. huius operis vol. IX, 223*, 7): adnotat tamen Marcanova Bern. in margine: *in al/io sunt duo*.

ad n. 326. Fragmentum novum quo complementur vv. 15–23 exeentes reperti sub templo magno in repositis.

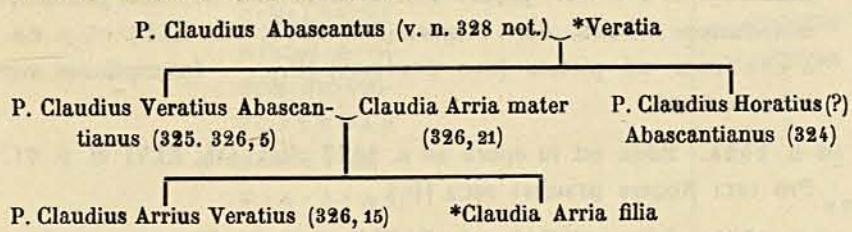

Descripti; fragmentum novum, quo versusexeentes continentur, contuli etiam ad ectypum.

Quae lineis rectis circumclusi, in litura scripta sunt. — Litterarum particulae v. 14. 15. 17/18 fin. videntur pertinere ad columnam II; 17/18 fortasse p intellege p[r(idie)]. — 20 fin. videtur fuisse LX. — 22 fin. fortasse signum denarii ceteris huius versus litteris altius.

Fragmento novo confirmatur quod Dessau adnotavit ad n. 326 usuras summarum a singulis ad dies natales celebrandos collatarum fuisse centesimas. Addiscimus autem propinquos eius qui tabulam posuit sc. P. Claudio Abascanti plus pecuniae impendisse quam ceteros: P. Cl. Veratius Abascantianus (5), P. Claudio Arrius Veratius (15), Claudia Arria mater (21) arcae inferunt sena milia sestertium, ceteri omnes excepto uno (12) bina milia, unus etiam minus (11).

Stemma Claudiorum fortasse sic fere constituendum est:

Nominibus, quae coniectura posui, asteriscum addidi.

ad n. 341. Gruterum frustra laborasse, ut huius inscriptionis exemplum accuratius nanciseretur, apparet ex epistula quadam Joannis Wouveri, cf. Eph. ep. IX p. 335 (ubi legendum est 'ad n. 341' pro 'ad n. 340') [D.]. — Cf. ad hunc titulum Carcopino *Virgile et les origines d'Ostie* p. 51 sq., ubi agit de sodalibus Arulensibus (cf. supra p. 612 not. 44).

ad n. 347 v. 3. Egrilius Isio idem fortasse infra n. 4569 dec. XIII 4. ad n. 349 v. infra n. 4646.

ad n. 350 v. infra n. 4450.

ad n. 358. Vidi Ostiae in domo Aldobrandini; cf. infra ad n. 4938.

ad n. 360. 361 cf. supra p. 611, infra n. 4563, 1 not. et p. 673.

ad n. 362 sqq. v. infra n. 4458. 4651. 4715.

ad n. 363. Nunc est in museo Lateranensi parieti affixa sub porticu (in parte XXXVIII n. 4). Versus 5–8 complementur fragmento novo rep. a ponente della porta romana, sul lato settentrionale del decumano (i. e. ibi fere ubi cetera fragmenta reperta sunt), quod cum n. 363 coniungendum esse cognovi. Edid. Paribeni Not. d. sc. 1918 p. 134 d. Exstat imminentum (deest nunc pars extrema versus 5 litteras ATIS continens) in repositis musei Ostiensis, ubi descripti et ectypum sumpsi.

5 DECVRIONI GRATIS
ADLECTO P
CORPOR CVRAT
NAV MARIN ET MESOR

2 fin. p(atrono). — Paribeni adnotat 'appresso alle lettere O·P è grafito AF'; ego vidi a dextra litterae P lineam quandam, quae pars illius litterae A esse mihi videbatur.

decurioni gratis adlecto, p(atrono) corpor---, curat(ori) nav(ium) marin(arum) et me(n)sor(um) cet.

ad n. 370 cf. infra n. 4654. 5383.

ad n. 374. V. 11 lege decur(iae) (sextae decimae), v. infra n. 4569.

ad n. 375. 376. Longo commentario instruxit C. Mancini *Atti della R. Accad. (napol.) di archeologia, lettere e belle arti* 13, 2 p. 146–170 [D.]. — Post Mancinum titulos denuo tractaverunt O. Seeck *Gesch. d. Untergangs der ant. Welt* II¹ (1901) p. 156 sq. 523 sq. = II² (1921) p. 158 sq. 528 sq., qui eos non ad unum et eundem P. Lucilium Gamalam pertinere, immo Gamalam tituli n. 375 multo ante Gamalam tituli n. 376, scilicet aetate Augusti, fuisse probabat, et uno decennio post Seeckum — eius libro ut videtur non adhibito — J. Carcopino *Méth. d'arch. et d'hist.* XXXI 1911 p. 143–230. 367–368, ipse quoque duos Gamalas discernendos esse praedicans; Gamalam minorem (n. 376) mortuum esse putat ante mortem M. Aurelii, *L. Caesarem Aug. f. v. 6* sq. Commodum esse ratus (ut iam Mancini l. c.); contra titulum n. 375 positum esse anno p. Chr. 43 exeunte vel 44 ineunte; vv. 40 sqq. enim pertinere ad bellum Claudi Britanicum, v. 39 ad quaesturam Ostiensem (cf. supra p. 7 b). Contra illos Gamalas inter se diversos esse denuo negat v. Premerstein *Klio* XII (1912) p. 139 sq. Cf. etiam quae de hac quaestione scripsit Paribeni *Mon. ant. dei Lincei* XXIII 1914 col. 483 sq. — De apographo Ligoriano tituli n. 375 (ms. Taur. vol. XIV s. v. Porto) cf. Carcopino l. c. p. 367 not. 4. — n. 375 v. 40 Carcopino supplet (p. 210) [praet]erea, n. 376 v. 26 proponit (p. 218) *extruden[tibus]* (sc. *inundationibus aquam e ripis* vel tale quid, vocabula omissa a quadratario) vel *extrus(is) stipitibus* litteris *ti* et *pi* vocabuli *stipitibus* ligatis; de navalibus (v. n. 376 v. 25) cf. K. Lehmann-Hartleben loco supra p. 609 not. 6 citato. — Omnino cf. etiam L. R. Taylor *The cults of Ostia* p. 14 sq. not. 4 et passim.

ad n. 397. Legitur etiam in Jucundi codice Ashburnhamiano f. 9' n. 84 (cf. Eph. ep. IX p. 291) [D.].

ad n. 399 cf. infra n. 5346.

ad n. 403 cf. infra n. 4314.

ad n. 407 v. 3. 4: idem, ut videtur, infra n. 4563, 1 II v. 40.

ad n. 412. Legitur etiam in Jucundi codice Mediceo (Vat.) n. 223 (cf. Eph. ep. IX p. 302) [D.].

ad n. 415. Iam Romae in horto musei thermarum Diocletiani (*museo nazionale*).

ad n. 419 v. infra n. 4668.

ad n. 426. Nunc etiam C. I² 2, 1 n. 1424.

ad n. 429. Imaginem edidit W. Altmann *Altäre* p. 237 fig. 191 [D.].

ad n. 431. V. 3 supplendus videtur [*curatori vel patrono corporis trajectus*] *Rusticeli*, cf. infra n. 4553–4556 et quae dixi *Sitz.-Ber. Berl. Ak. phil.-hist. Kl.* 1928 p. 45 not. 4. [Cf. nunc etiam infra n. 5327 sq.; ad v. 14 cf. n. 5357 col. I v. 10.]

ad n. 433 v. infra n. 4663 not.

ad n. 446 v. infra n. 4457.

ad n. 447 v. infra n. 4674.

ad n. 454. Vidi Ostiae in repositis musei.

ad n. 459 v. supra p. 611 not. 40.

ad n. 461 cf. infra n. 4560–4563.

ad n. 472. Delineata exstat in codice quem A. W. Franks reliquit museo Britannico (de quo cf. ad n. 46. 176) f. 51 (delineatio signata est n. 283), unde accuratissime repetivit Th. Ashby *Classical Review* 1904 p. 74: exemplum est iam notum, sed fortasse accuratius exaratum quam in reliquis quas adhibueramus schedis, v. 3 VIX ANN XIII HIC TANIAE cet., 6 VOLVMINI POTIVS). — Pars extrema (v. 14–16) exstitit aliquando in villa Pamphilia ad sepulcretum, ubi ante multos annos descriptis Henzen, nuper frustra quaesivit Huelsen; descriptis autem Henzen sic:

'superne abrasum' HENZEN
INF P II IN AG p. VI
EXCESSIT ANNO VRBIS CONDITAE
BCCXXCVII

Vindicatur hoc Henzeni apographo huius tituli pars suspicionibus maxime obnoxia. Nam recens haec fuisse incisa et ab Henzeno pro antiquis descripta, id ab omni probabilitate abhorret. Quod de rasura ait Henzen, quamquam mirum est partem huius tituli vel antiqua vel recenti aetate esse erasum (et possis conicere errorem subesse), certe suspicionibus de ipso titulo nullo modo ansam praebet [D.].